

С В Я Т О   К У П А Л А - 2008

Благослови, Роде, Богів закликати!

О, Великий, Могутній і Сильний Боже наш!

Ми праведні і вірні прадавній вірі Предків наших, зібралися, щоб дяку Тобі скласти і Славу Тобі співати!

Щоб бачив Ти, о Могутній Боже, що з нашим прозрінням прокидається Русь-Україна, і повертається до Божого Закону, до гордого і праведного життя, до здоров'я, краси і радості, до добробуту стійкого, до Звичаю Рідного!

Твоєю Силою ми зміцнюємося!

Твоєю Могутністю ми проймаємося! Щоб вічно у Славі Твоїй перебувати!

Отож, молимося Богом, щоб мали ми чисті душі і тіла наші, і щоб мали ми життя вічне з Праотцями нашими, в Богах зливаючись у єдину Правду, а Правда така, що ми – Онуки Дажбожі, тілом та розумом ми з Богами єдині, і тому творимо і говоримо з Богами воедино, і славимо Праву, і від того звемося Православними!

Слава Праві! Слава Рідним Богом!

Звернемося до Сонця і уславимо Богів наших Славою спільною.
Прошу повторювати:

Роде Всевишній! Великий Боже наш! Ти – єдиний і багатопроярний! Ти – наше Світло і Справедливість! Ти є криниця Життя Вічного, джерело Любові безмежної, тої, що зцілює душу і тіло! Славимо Тебе – Боже Прави, Яви та Нави! І щодня працюємо над душами своїми – щоб бути мудрими і сильними, міцною опорою України-Руси, і захисниками Роду свого прадавнього Бо Ти даєш нам – Наснагу та Радість, бо Ти даруєш нам – Відвагу та Стійкість, даєш нам Знання та навчаєш Терпінню, аби з Честтю пройшли ми Шлях Життя нашого, натхненно виконуючи натхненну Волю Твою!

Слава Роду Всевишньому! Слава Рідним Богом!

Хай Божа Сила зійде зі Сварги на Святу землю Руси-України,
осяюючи увесь Рід наш!

Се бо, молячись, найперше Триглаву поклонялись маємо, і йому
Велику Славу співаємо! І хвалимо Сварога, що створив Світ – це
Бог Прави, Яви та Нави, се маємо їх воістину!

І се мовив Отцю Ору Сварог наш: „Як мої творіння створив вас од
перст моїх, і хай буде сказано, що ви – діти Творця! Тож
поводьтеся, як діти Творця! І Дажбог буде Отець ваш! Того маєте
слухатись, і Той скаже вам, що маєте діяти! І як мовить, так і
творить!”

Се бо Дажбо створив нам Яйце, що є Світ-Зоря, яка нам сяє.
І в тій безодні повісив Дажбо Землю нашу, аби тая удержана була.
Права бо є таємно уложена Дажбогом, а по ній, як Пряжа, тече Ява,
і та створила життя наше! А тоді, коли одійде – Смерть наступає...
Доти є Нава, і по тому є Нава, а в Праві ж твориться Ява!
І так існує Світ наш вічно!

Слава Рідним Богам!

Слава Дажбогу!

І Дажбог каже нам, що нині час, коли народжується літнє Сонце –
Купала, і Сонце знаходиться в своєму КУПОЛІ – найвищій точці, і
наше Сонце КУПАЄТЬСЯ у Священних водах Землі-Матінки, у
водах нашої Священної ріки Бог – тим Життя народжуючи.

І ми славимо Сонце-Купайло наше!
І вже чуємо, як вісники на конях скачуть до Заходу Сонця,
Аби управити його Човен Золотий до ночі,
Аби віз із волами сумирними тягнути по степу синьому!
Там бо ляже Сонце спати в ніч!

Т О Ж П О Ч Н Е М О С В Я Т О Н А Ш Е !!!

(Пісня „Ой на Івана, ой на Купала.)

(С В Я Щ Е Н Н И Й В І Н О К):
(вінок тримають парубок та дівчина)

Так перебудемо славні, як славимо Богів наших,
І молимося за тіла, омиті водою чистою!
Оздоровимо душі наші, пройшовши через Священний Купальський
Вінок!

Вінок тримають парубок та дівчина – Сонце-Ярило і Вода-Марена,
Чоловічий та Жіночий початки Всесвіту, що народили Життя наше
і відкрили нам Брану у Світ Явний!

(Волхв бере миску з водою, кропило):

Дано-Водице, Водо-Студенице! Ти очищуєш коріння, кремення,
луги й береги! Очисти Дажбожих Онуків, дай Здоров'я та Силу!

Силою Рода Всевишнього, блискавицею Перуновою, освячується...
- Хай святиться Жива Водиця!
- Хай святиться Жива Водиця!
- Хай святиться Жива Водиця!

(Волхв приймає всіх, хто проходить через Купальський Вінок):

Освячується Онук(а) Дажбожий(а)!

(Люди проходять крізь Вінок і формують Коло навколо Хмизу)
(ПІСНЯ „РОДЕ НАШ КРАСНИЙ”)

(В І Н Ч А Н Н Я):
(Парубок і Дівчина ставлять Вінок і беруть опудала Ярила і
Марени)

І се повінчаємо Сонце-Ярило і Воду-Марену, і правимо весілля їм.
І се праздництво маємо робити як для мужа і жони, а ми – діти їхні.
І так речемо, щоб вони здорові і щасливі були, і мали дітей багато,
І собою хвалилися, і дивилися до вод, щоб були велеплодні!

Нашим молодим – Слава!

(Волхв піднімає вінок із дубового листа – Ярилу):
Вінку цьому – Слава!

(Бере вінок із квітів – Марені):
Вінку цьому – Слава!

Святим Знаменом Божим – благословляю і освячую...NNN

(ПІСНЯ...)

Одним з найвищих Святощів є Рід наш!
Рід – це єдність померлих, живих та ще ненароджених, тих, що
прийдуть після нас.
Рід наш – це Священний живий зв'язок поколінь, що підтримується
Рідними Богами. Згадаємо наш родовід:

Бог – Рід Всевишній, проявився Богами Рідними: Сварогом, Отцем
Небесним і Великою Богинею, Матінкою Ладою, рожаницею
найпершою, що творить ЛАД у Всесвіті, у Родинах Небесних та
Земних. Вони у Світі Явному народили Прабатьків Роду нашого:
Праотця Орія та дружину його – Матінку Славу! І від них пішли
Роди Орійські – Роди орачів землі, роди хліборобські, Роди Славні.
І розселилися в землях, нам Рідними Богами вкрайних – кожний Рід
в своїй Україні, по Роду своєму.

І заповідали нам Предки наші берегти Рідну Україну, багату на
зерно і м'ясива, і на всяку пашницю, на небесне і земне диво, щоби
ми – діти Божі, Онуки Дажбожі, були мужні й пригожі, і мужністю
пісень славили День, і були вічними, як Світ, і нині, і завжди!
Роду нашому Українському – Слава!

(Волхв бере пшеницю, на Ярила і Марену, а потім на всіх по колу):
На життя вічне Роду нашого засівається! На Добро, на Щастя, на
Здоров'я, на життя Вічне...

(В О Г О Н Ь)

Дажбоже наш, силами могутніми і таємними Ти утвердив життя
народу нашого на землі багатій! На ній – ріки солодководі, на ній –
Сонце лагідне, на ній – поля квітучі, на ній – гаї співучі!

І щедро обдарував Ти Онуків своїх – і Волею, і Любов'ю, і Вродою, і Силою. Щоб були вони самі собою, щоб самі були творцями Віри своєї. Тож розпалимо в ім'я Бога нашого Священний Купальський Вогонь!

(Чотири хлопці зі смолоскипами одночасно підходять до Вогнища, піднімають над хмизом смолоскипи)

Чотири мужа зі смолоскипами – суть 4-ри лики Сонця нашого Дажбога, що сходяться на Купала докупи, щоб розпалити найбільше – Купальське Вогнище!

Слава Купайлу!
Слава Купайлу!
Слава Купайлу!

(Стають на праве коліно, запалюють Вогнище, вклоняються, і по колу виходять.)

О, Вогню! Прийми це дерево – жертву нашу! Згори ясно!
І розпусти свій Священний дим! Доторкнися крилами до Небесної Високості!

У цьому Священному Вогні зараз діє таємна вседайна сутність Всесвіту, яка творить життя Природи!

Віруємо: Вогонь – вічна свята дія Рідних Богів. І нині ми очищуємось і освячуємось Святим Божим Вогнем!

Ти, Вогню, земний, золотий, святий – оживи і очисти наші душі, грій і годуй нас, щоб ми були сильними, мудрими і здоровими, любили свою землю та один одного! Будьмо щасливими!

А Вогонь роздмухаємо, щоб горіло! Заспіваємо Славу Вогню:
- ГОРИ, ГОРИ ЯСНО, ЩОБИ НЕ ПОГАСЛО !

(ВІДКРИТТЯ БРАМИ ИРУ):

Слава велика Сварогу, Перуну і Світовиту, Матінці Ладі, Живі та Долі, Велесу і Стрибогу!

Слава усім Рідним Богам, названим і неназваним, у всевишньому Триглаві сущім, що єднаються з нами, в ім`я Правди і Добра Рода Всевишнього і Рода Земного! Відчиніть Браму Небесну, для нас, Онуків Дажбожих, хай ми нап`ємось Світла Рода Всевишнього, Води Живої Небесної, і станемо гідними Слави Богів Рідних!

Слава Рідним Богам !

(МОЛОКО)

Боги Рідні, Світлі і Праведні! Ось пожертва наша – Суриця Свята, що її пролила Земунь-Матінка, Молочний Шлях утверджуючи. Тож ідуть душі наші стежиною цією до Вирію Словянського, аби поєднатися із Предками Світлими і Богами Рідними! Хай Суриця Свята поєднає нас із Родом Небесним – Богами і Богинями Руськими! Тож прийміть Предки Рідні, Боги Світлі – на Добро, на Щастя, собі на Здоров`я!

(Проливається молоко з 4-х сторін Вогнища на землю)

Пожертва прямує до Сонця! Прийміть, Боги! Слава Рідним Богам!

Світ мертвих, живих і ненароджених існує одночасно у трьох Світах: Прави, Яви та Нави, і тому ми з Праотцями нашими і Богами Рідними повсякчас поєднані, і тому творимо і говоримо з Богами воєдино. І то ми були першими, хто Триглаву вклонився, Тож уславимо і ми Великий Триглав, як і Предки наші славили! Прошу повторювати:

О, Великий Триглаве! Боже Правий, Боже Явий, Боже Навий!
Ти є Святість, найсвятіша за всі Святощі!
Ти є Сила – найсильніша за всі Сили!
Ти – єдина Правда у Світі, і немає іншої!
Рідні Боги – Дух Святий Роду нашого!

Наша Сила – в Рідній Православній Вірі! Слава Рідним Богам!
Ми – непереможні! Слава Русі-Україні!
Ми будемо жити вічно! Слава Роду нашому!

Слава Рідним Богам!

Все, що бачимо навколо – все то Сварог, Отець Небесний, сотворив нам. І зорі, що сяють на небесах, і води, що наспівують нам свою тиху пісню, і землю, що годує нас одвіку.

Хвалимо Сварога, Діда Божого, який тому Роду Божеському є начало, і всякому Роду – Криниця Вічна.

І се бачимо, що Брама Вирію одчинена, і Бог наш Купайло, яко сокіл летить до нас. Стріньмо ж його піснями многими, най почує від нащадків своїх, що суть ми Русини горді, щасливі та веселі!

(МАРЕНА)

Зустрічайте Мареноньку – втілення Жіночої Водної сутності Світу!
Хай дощик нас сьогодні обминає стороною!

(ПІСНЯ: „КРУГОМ МАРЕНОНЬКИ ХОДИЛИ ДІВОНЬКИ...”)

Але Марена – то втілення мертвих, холодних зимових підземних вод, що зморюють, забирають сили. Тож хай поєднається Вода і Вогонь, аби зродилось нове Життя!

Хай хлопці розтоплять холодне серце Марени, кинуть її у свою стихію, у Вогонь, і разом з Мареною хай згорить все темне і сумне, хвороби і болячки! Хай зродиться нове Життя, і до нас повернеться Здоров`я, Краса і Сила!

(ХЛОПЦІ КИДАЮТЬ МАРЕНУ У ВОГОНЬ):

Хай горить! У-у-ух!

(ЯРИЛО)

Дівчата, поєднайте і ви Вогонь із Водою, аби Життя зродилось!
Ярило вже зістарився, став Кострубом, тож занурте його у свою стихію – у Воду, аби Життя зродилось!

(ДІВЧАТА): - Ходімо Коструба топити! У-у-ух!

Поєднався Вогонь із Водою, злився Жовтий колір із Синім,
зродилось Нове Життя – Зелена Гілка Верби, КУПАЙЛИЦЯ –
Дерево Роду нашого і Життя Вічного!

Хай дівчата прикрасять Дерево Роду нашого гарними
квіточками-діточками! Дівчата, а де ваша Купайлиця?

(ПІСНЯ: „ОЙ, НАШІ ХЛОПЦІ, НЕДБАЙЛИВЦІ, НЕ ВИРУБАЛИ
КУПАЙЛИЦЬ”)

(ХЛОПЦІ НЕСУТЬ ГІЛЬЦЕ):

Хл.: - Добрий вечір, дівчата!

Д.: - Доброго здоров`я!

Хл.: - Подивіться, яке ми вам гарне гільце вирубали!

Д.: - Дуже гарне, зараз ми його завітчаємо та віночки на нього
почіпляємо!

(ПІСНЯ: „ОЙ, НА КУПАЛА, КУПАЛОЧКА,
ВИЙШЛА ДІВЧИНА, ЯК ПАННОЧКА...”)

(КОЛОВОД НАВКОЛО КУПАЙЛИЦІ – ПІСНЯ:
„ОГІРОЧКИ ЗЕЛЕНЕСЕНЬКІ,
НАШІ ХЛОПЦІ МОЛОДЕСЕНЬКІ...”)

Д.: - Дівчата, йдемо Купайлицю купати!

(ПІСНЯ: „ ОЙ ТАМ РАНО-ВРАНЦІ, ОЙ ТАМ НА КУПАЛА,
З-ЗА ХМАРОНЬКИ СОНЦЕ ВСТАЄ.
ВОНО В РІЧЦІ – ЗОЛОТІІ КОСОНЬКИ – КУПАЄ...”)

(ПІДХОДЯТЬ ДО ВОДИ, З-ЧИ КРОПЛЯТЬ ВСІХ ВОДОЮ).

Хл.: - А хто дістане найкращу квітку з Гільця?

(ДІВЧАТА ВІДГАНЯЮТЬ ХЛОПЦІВ, СПІВАЮТЬ):
Вам гіллячко не зламати,
Вам віночки не здіймати..

(РОЗЛОМУЮТЬ ГІЛЬЦЕ)

(ДІВЧАТА СПІВАЮТЬ):

Ой, на городі лопух, лопух,
Бодай вам, хлопці, живіт всім спух.

Ой, нехай пухне, нехай знають,
Нехай гіллячко не ламають.

(ГУКАЮТЬ): Розбирайте гіллячки, щоб огірки гарно родили...

Несіть до мене стовбур, щоб град городину
не побив...

(ДІВЧАТА ЗАПАЛЮЮТЬ НА ВІНОЧКАХ СВІЧКИ, СПІВАЮТЬ):

Заплету віночок, заплету шовковий,
На щастя, на долю, на чорнії брови (2 рази)

Та й пушу віночок на биструю воду,
На щастя, на долю, на милого вроду. (2 рази)

Ой, полинь ,віночку, прудко за водою,
На щастя, на долю, милого зі мною. (2 рази)

(ПУСКАЮТЬ ВІНОЧКИ ЗІ СВІЧКАМИ НА ВОДУ)

Тож запалимо Вогнене Колесо, яке крутить життя Природи.
Цієї чарівної Купальської ночі єднаються дві стихії – Вогонь і Вода,
що стають життям нашим. Най поєднаються у Священному Шлюбі
Боги наші, тим Життя сотворивши, та Світ продовжуючи!

Так і ми множимось у Родах своїх, по Покону і Звичая Руському!

Слава Рідним Богам !

(КОЗАКИ ЗАПАЛЮЮТЬ КОЛЕСО, КОТЯТЬ ЙОГО У ВОДУ)

(СТРИБАТИ ЧЕРЕЗ ВОГОНЬ)

Се Бог Купайло гряде на нас і говорить нам, що повинні стати горді і чисті тілами і душами нашими!

Тож очистимось Купальським Вогнем!

Гей, громадо, розступись, хай Ватра палає!
Хто очиститись хоче – крізь неї стрибає!

Хлопці мають стрибнути триччі по-одному, щоби довести свою Силу та Сміливість, а тоді можна і з обраною дівчиною – триччі. І тоді ваші долі злиються воєдино!

(ПАПОРОТЬ)

Бажаючі можуть йти шукати у ліс чарівну квітку папороті, що розквітає лише цієї найкоротшої чарівної ночі.

Хтось знайде з її допомогою скарби, а хтось своє щастя –
КОХАННЯ !

(НА РАНОК -- ЗУСТРІЧ СОНЦЯ).